

— Да живѣятъ царетѣ!

Следъ това докараха три съвсемъ бѣли бързоходни коня, оседлани въ бѣла кожа и съ червени плюшени намѣтала. Царетѣ ги възседнаха, и цѣлата свита се на-

Голѣмото шествие навлизаше въ градоветѣ.
Картина отъ Гирландау (XV в.).

реди безшумно, тъй като вече отъ двадесетъ поколѣния се очакваше знака за тръгването, и всѣкой знаеше отъ по-рано мѣстото, което трѣбваше да вземе. Тогава излъзоха отъ голѣмата врата, която бѣ на страната на звездата.

Зората освѣтяваше бледо върха на кулата. Но колкото повече се разсѣмваше, толкова чудната звезда добиваше по-силенъ блѣсъкъ, и нейниятъ лжчъ се насочваше къмъ земята. За единъ мигъ тя се отправи къмъ зорницата, но после се премѣсти на западъ, накждето вървѣше царското шествие, и остана тамъ неподвижна.

Начело стоеше негърътъ Балабо, каченъ на богато нагиздена едногърба камила. Тя бѣ препасана цѣла съ широкъ червенъ коприненъ поясъ, върху който бѣха на-